

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

В. А. Капустник, В. О. Коробчанський, В. В. Мінухін, О. Г. Резніченко, П. О. Коробчанський
Харківський національний медичний університет

METHODICAL ASPECTS OF IMPLEMENTATION OF CREDIT-MODULAR SYSTEM OF THE EDUCATIONAL PROCESS ORGANIZATION IN MEDICAL HIGH SCHOOLS

V. O. Korobchanskyi, V. V. Minukhin, O. H. Reznichenko, P. O. Korobchanskyi
Kharkiv National Medical University

Наведені дані про сучасний стан вищої медичної освіти на етапі формування загальноєвропейського освітнього простору. Досвід впровадження засад кредитно-модульної системи навчання студентів медичних вищих навчальних закладів України, перші результати, проблеми, та шляхи їх вирішення.

There are presented the information about a modern condition of the higher medical education at a stage of formation of the all-European educational space; experience of introduction of the credit-modular training system principles of the medical higher educational institutions students in Ukraine; the first results, problems, and ways of their decision.

Вступ. Процеси інтеграції в сучасному світі охоплюють дедалі більше сфер. Українська вища школа не може стояти осторонь, поза межами європейської інтеграції. Основна гіпотеза впровадження кредитно-модульної системи навчання (КМЧН) включає збереження кращих вітчизняних надбань поряд з засвоєнням та впровадженням зразків світової професійної освіти. Це спонукає професорсько-викладацький склад переглянути методологію викладання навчального матеріалу.

Основна частина. Сучасний стан розвитку інформаційного забезпечення відкриває широкі можливості доступу до джерел інформації і тому частково зміщує акценти у плануванні навчального процесу в бік самостійної роботи (СР). Нині у багатьох країнах світу в основу вищої освіти покладено самостійну та індивідуальну роботу студентів. Разом з цим специфіка вищих медичних навчальних закладів не дозволяє максималізувати СР. Практика діяльності медичного університету засвідчує, що СР у такому навчальному закладі буде залишатися лише додатковою складовою навчального процесу.

Сьогодні на перший план виступає готовність професорсько-викладацького складу до розуміння введення нової методології, її основних принципів, оволодіння нею і упровадження в навчальний процес. Викладач повинен володіти: технологією КМЧН, методикою використання шкал оцінок успішності, методикою розробки та застосування контролю теоретичної і практичної підготовки студента; сучасними інформаційними технологіями.

З метою оптимізації проведення занять необхідно чітко структурувати їх на підготовчий, основний і заключний етапи, це дозволяє правильно організувати навчальний процес, і дає змогу адекватно оцінити знання і вміння студентів. Особлива увага повинна приділятися стандартизованим методам контролю під час підготовчого етапу, як стимулу активної і творчої СР студентів. Під час основного етапу використовуються сучасні методи, психолого-педагогічні прийоми навчання. Виставлення об'єктивної оцінки під час заключного етапу базується на результаті всіх видів контролю відповідно до регламенту оцінювання знань, вмінь і навичок студентів.

Перші результати функціонування КМЧН і рейтингової системи оцінювання знань та вмінь дають можливість зробити висновок, що з боку студента впровадження КМЧН має переваги перед класичною системою завдяки тому, що спонукає студентів до систематичного навчання і відвідування занять упродовж навчального року. Стандартизовані методи контролю і чіткий регламент їх використання значно зменшують вплив т. з. «людського фактора» в оцінці результатів навчання, передбачає партнерські відносини викладачів і студентів як учасників навчально-виховного процесу і спільну відповідальність за результат. В даній системі навчання і викладач і студент спільними зусиллями повинні прагнути до отримання студентом мінімальної кількості балів для допуску до модульного контролю, що збільшує індивідуальну направленість навчального процесу. Для викладачів КМЧН вимагає розробки стандартизованих методів контролю, шукати нові дидактичні прийоми, удосконалювати методи навчання.

Висновки. Виходячи з вищенаведеного, основними завданнями на сучасному етапі є розробка стандартизованих засобів контролю; створення тестових завдань (різних для початкового і заключного етапів), стандартизованих переліків питань для письмового контролю і усного опитування; складання задач, орієнтовних карток для формування практичних вмінь та навичок. Особлива увага повинна приділятися забезпеченню, у достатній кількості, студентів методичними матеріалами для аудиторної і СР, зобов'язання викладачів академічних груп відвідувати курс лекцій завідувача кафедри професорів.

У морально-психологічному аспекті дана система організації навчального процесу знімає психологічний тиск, який виникає у студентів у сесійний період, тому що результат успішності стає більш прогнозованим завдяки поточному рейтингу. Загалом вважаємо, що використання КМШ сприяє інтенсифікації навчального процесу, конкретизує і систематизує засвоєння матеріалу, прогнозованість результатів успішності, підвищує мотивацію, роль і значущість студента у навчальній діяльності.

Література

1. Курило В. С. Болонський процес як інструмент створення зони європейської вищої освіти / В. С. Курило // Освіта Донбасу. – 2005. – № 3. – С. 12–14.
2. Нечасв В. Болонський процес : міфи, ілюзії, реалії / В. Нечасв, С. Шаронова // Вища шк. – 2005. – № 1. – С. 56–65.
3. Сергета І. В. Шляхи оптимізації професійної адаптації студентів до умов навчання у медичному вищому навчальному закладі та їх прогностична значущість / І. В. Сергета, Л. І. Григорчук // Довкілля та здоров'я. – 2002. – № 4. – С. 57–61.
4. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу (документи: матеріали 2003-2004 рр.) / за редакцією В. Г. Кременя. – Київ–Тернопіль, 2004. – С.106.
5. Грубінко В. В. Індивідуальна та самостійна робота студентів в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу / В. В. Грубінко // Матеріали науково-практичного семінару «Кредитно-модульна система організації навчального процесу». – Тернопіль : ТДПУ, 2004. – С. 3.